

[Schrøder.]

Specialarbejdere, Typograferne, og Premierløjtnantlønningerne, og dertil svarede jeg: jeg kender ikke de Folk, der har de Lønninger, som det ærede Medlem nævner. Det er muligt, at der findes saadanne, men mon der ikke skulde være Premierløjtnanter eller andre Officerer, der ved Ekstraarbejde og ved særlige Ydelser har et Tillæg til deres Lønning, saaledes at de kommer op paa den samme Løn? Og saa synes jeg, at hele Sammenligningen, som det ærede Medlem har anstillet, halter ganske betydeligt.

Formanden: Jeg henstiller, om ikke man vil kunne afstaa fra videre Færdsel i den Sidegade, som jeg nu skønner Forhandlingen er kommet ind i.

Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft har Ordet for en kort Bemærkning.

Carsten Raft: Jeg viste ganske klart, at Officeren, naar han tiltræder sin Løbebane i en Alder af 24—25 Aar, er lønnet slettere end en ufaglært Arbejder, og vel at mærke, han har en lang Tids Uddannelse bag sig; Arbejderen begynder i 19 Aars Alderen at tjene Løn, Officeren i 24—25 Aars Alderen. Jeg viste, hvordan han ganske langsomt nærmer sig den faglærte Arbejders Løn og først, naar han er blevet gammel Kaptajn, som yderste Lønning naar op til højt betalte Specialarbejders Løn for derefter at rutsche ned paa Pensionen til ualmindelig fattige Vilkaar. Det er Fremstillingen, og hvis man ønsker at rejse Spørgsmaalet om demokratisk Rekrutering af Officersklassen, er dette af afgørende Betydning til Belysning heraf. Det er det, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen maa forstaa. Hans Statistik interesserer mig for saa vidt ikke, for den kan kun afføde det ene Spørgsmaal: Hvordan kan vi afhjælpe disse Ting? og det har jeg klart anvist: nemlig ved at give en højere Lønning til Officererne. Men paa det vilde det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen ikke ind. Han vil nok kritisere Forholdene, som de er, men han vil ikke svare paa, hvad der skal til for at ændre disse Forhold.

Pürschel: Der er under Debatten fremsat nogle enkelte Udtalelser, som jeg synes ikke skal have Lov at staa ganske uanfægtede. En af dem er en politisk Grundbetragtning, fremsat fra kommunistisk Side: at man skal erkende, hvorfra Faren stammer; og Faren finder naturligvis Kommunisten i Tyskland og Italien. For mig ser Sagen noget anderledes ud. Jeg ser Faren

i den Stat, der officielt kæmper for at gennemføre Verdensrevolutionen, og som lader enhver af sine Rekrutter aflægge en Faneed, som jeg tidligere har citeret her; jeg skal kun minde om en enkelt Del af Eden: at Rekrutten sværger at ofre hele sit Arbejde og alle sine Tanker paa det store Maal, alle Arbejders Befrielse. Det er ganske klart, at det, der her sigtes til, er Verdensrevolutionen, og det er ganske klart, at enhver Stat, som for Alvor føler sig truet deraf, er nødt til at træffe sine Modforholdsregler mod dette. Det er ganske enestaaende, at en Stat saaledes kræver af sine værnepligtige, at de skal sværge paa, at de vil være rede til at gaa ud i en Kamp for Revolution i andre Stater. Dette er det egentlige Uromoment. Det er derfra, Faren stammer; som jeg har sagt saa mange Gange, det underjordiske Arbejde, der udføres af Kommunerne, deres Sabotagehandling og deres Organisering af Strejkeuligheder i alle Lande er det evige Uromoment, og det er det, der efter min Mening mere end noget andet er Grunden til de Tilstande, hvori Verden ulykkeligvis i Øjeblikket befinder sig.

Dernæst er der fremsat nogle Bemærkninger om Officerskorpsets Afstamning. Jeg vil gerne sige, at Slagordet Demokrati paa dette Omraade saa lidt som paa noget andet Omraade øver nogen magisk Indflydelse paa mig, men jeg erkender, at det vilde være en stor Fare, hvis et Lands Officerskorps var rekrutteret i overvældende Grad fra det, man med Rette betegner som Overklassen. Men enhver, der kender en Smule til Forholdene i det danske Officerskorps, ved jo ogsaa, at ethvert Forsøg paa statistisk at godtgøre dette er dømt til at dø. Det er latterligt i sit Formaal og i sin Gennemførelse helt igennem. Enhver ved jo, at i det danske Officerskorps spørges der ikke efter Afstamning, der spørges efter Dygtighed, og der findes ikke i det danske Officerskorps, som jeg har den Ære at kende meget nøje, nogen som helst Kasteaand.

En Kaptajn har i Efteraaret gjort sig den Ulejlighed at gennemgaa de Oplysninger, der foreligger om Hærens Officerers Afstammingsforhold. De har været aftrykt i „Socialisten“, og med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne citere noget af dette. Jeg bemærker straks, at det har været imødegaaet i det kommunistiske Tidsskrift „Tiden“, og jeg skal senere komme til nogle Bemærkninger om Værdien af denne Imødegaaelse.

Efter den Statistik, som Kaptajn Wi-